

Brief aan mijn oude vmbo-school

Beste meneer Hemrika,

Leren was – en is – eigenlijk niet mijn ding. Als mentor in de mavo/havo-brugklas van het Tabor College Werenfridus in Hoorn motiveerde u mij om door te zetten: ik had net dat extra zetje en vertrouwen nodig om over te gaan. Ik had een pakket met creatieve vakken en was geïnteresseerd in huizen en interieurontwerp. In de derde klas bezocht ik het Hout- en Meubileringscollege (HMC), samen met mijn vader, die in de bouw werkt. We waren nog niet binnen op de afdeling Meubel- maken, met al die machines en al het hout, of de vlam sloeg over. Mijn hart ging sneller kloppen bij het zien van de mooie werkstukken. De afdeling Interieuradvies hebben we helemaal niet meer gezien...

Op het HMC volgde ik de bol4-opleiding Meubelmaken, waar je zelf meubels leerde maken en ontwerpen. Ik meldde me aan voor het excellentieprogramma. Dat kwam bovenop de reguliere opleiding. In het pro-gramma werd veel aandacht besteed aan je persoonlijke ontwikkeling en je kwaliteiten. Voor mij is er een verschil tussen leren en ontwikkelen. Bij 'leren' denk ik aan Franse woordjes, 'ontwikkelen' zie ik als iets van mezelf. Het excellentieprogramma heeft me zelfverzekerd gemaakt, en bewust van hoe ik vaardigheden als netwerken en samenwerken kan inzetten. Ik heb daar het basisvertrouwen ontwikkeld dat ik, wát ik verder ook zou willen doen in mijn leven, genoeg geleerd heb om me dat eigen te kunnen maken.

Ook in mijn stages zocht ik de uitdaging op, steeds met nieuwe doelen voor ogen. Ik begon bij een trappen- fabriek, en liep daarna stage bij een designmeubelmakerij. Daarna mocht ik op Curaçao een buitenlandstage doen. Ik moest alles zelf doen en uitvinden, maar dat lukte prima. Ik voelde me helemaal in mijn element. Als meesterwerkstuk van de opleiding heb ik een herinneringskast ontworpen, met engelenvleugels als deuren. Ervaring met houtsnijwerk had ik nog niet. Een docent verwees me naar Letland, omdat houtsnijwerk daar veel wordt toegepast. Vanuit mijn Letse stageadres regelde ik aansluitend een houtsnijstage in Deventer, en ging daar op kamers.

Toen ik klaar was met de opleiding, ben ik voor anderhalf jaar met mijn vriend meegereisd naar Aruba. Mijn plan was om eerst een maandje bij te komen. Dat liep anders. Mijn eerste stop tijdens een verkenning van het eiland was een bouwmarkt. Voor ik het wist was ik weer aan de slag en stond ik meubels te maken van steigerhout. Terug in Nederland solliciteerde ik bij een meubelmakerij. Dat bedrijf paste niet bij mij. Ik miste het sociale contact. Een collega wees me op een vacature voor docent bij het Horizon College. Tijdens de stage op Curaçao had ik workshops gegeven en ontdekt hoe leuk het is voor een groep te staan en kennis over te dragen. In de zomer van 2019 ben ik als instructeur begonnen. Diezelfde zomer won ik de eerste prijs van de Young Ladies Business Academy en werd ik genomineerd voor de Viva-400 in de categorie 'Zakenwonders'.

Tijdens de coronaperiode, toen de school dicht ging, voelde ik pas hoe vol mijn pad tot dan toe was geweest. Ook al had ik alle ervaringen voor geen goud willen missen, het was wel tijd voor een pas op de plaats. Niet voor lang, want in die periode koos ik ervoor om een bevoegdheid te gaan halen via een hbo-bacheloropleiding, inderdaad het meest intensieve traject 😊. Ik neem mijn ervaringen mee in mijn lessen. Bij mijn studenten leg ik de nadruk op hun persoonlijke ontwikkeling en ben ik vooral bezig op pedagogisch vlak. De vakinhoud komt wel. Waarom is een student vet goed in hockey, maar lukt het hier niet? Wat is nodig om het op school ook te laten lukken? Hoe kun je de weg naar het diploma zo inrichten, dat jij er energie van krijgt?

Vmbo-leerlingen zou ik willen meegeven: begin op tijd met je oriënteren en praat erover op school. Ook al weet je nog niet wat je wilt, je kunt wel wat ondernemen om erachter te komen. Ga na wat je belangrijk vindt. Je fietst rond en geniet van het groen, of je bent geïnteresseerd in Formule 1. Dat biedt aanknopingspunten. En er zijn geen foute keuzes. Je neemt overal iets van mee.

Groetjes,
Laura

Beste Laura,

In 2009-2010 kreeg ik een ietwat onzeker meisje in de brugklas. Later ging het steeds beter, want je had doorzettingsvermogen en karakter! Ik vind het geweldig dat het zo goed met je gaat en dat je zoveel bereikt hebt. Bedankt voor je compliment en wat goed dat jij nu anderen kunt motiveren. Ik hoop je nog eens te spreken en ik wens je een rijk en gelukkig leven toe.

Liefs,
Bert Hemrika